

บทที่ 5

การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์

5.1 ค่าทางเศรษฐศาสตร์จากการคำนวณ (แบบจำลองท่อความร้อนใช้ลดอุณหภูมิอากาศก่อนเข้าโรงเรือน)

การคำนวณหาความเหมาะสมทางเศรษฐศาสตร์ความร้อนของท่อความร้อนนั้นสามารถทำได้โดยคำนวณค่ากำไรสุทธิสูงสุด ซึ่งคำนวณได้จากการประยุกต์ใช้สมการของ Soylemez et al. (2003) ดังนี้

$$S = C_E HQ - C_{HP} \tag{5.1}$$

เมื่อ

S คือ มูลค่ากำไรสุทธิ (บาท)

C_E คือ ราคาของพลังงานความร้อนที่สามารถถ่ายเทได้ (บาท/Wh)

H คือ อายุการทำงานของท่อความร้อน (hr)

Q คือ อัตราความร้อนที่สามารถถ่ายเทได้ (W)

C_{HP} คือ ราคาชุดท่อความร้อน (บาท)

หรือ

$$S = \frac{(P_1)(Diesel)}{CE} (H)(Heat_rate) - (1 - R_v(1 + d)^{-Year})(Cu_tube_price) \tag{5.2}$$

เมื่อ

$$P_1 = \left(\frac{Year}{1 + d} \right) \tag{5.3}$$

และ

$$Cu_tube_price = (Cu_price + weld_Cu + Cap_Cu + WF_price)(tube) \tag{5.4}$$

เมื่อ

$$WF_price = (R134a_P)(\rho_{l,R134a})(FR)(\frac{\pi D_i^2}{4})(L_e) \tag{5.5}$$

เมื่อ

P1	คือ ปี (year)
Diesel	คือ น้ำมันดีเซล (Baht / liter)
CE	คือ ค่าการทำความร้อน (MJ / liter)
H	คือ อายุการใช้งาน (hrs / year)
Heatrate	คือ อัตราการถ่ายเทความร้อน (Watt)
Rv	คือ resale value (%)
d	คือ อัตราดอกเบี้ย (%)
Year	คือ ปี (year)
Cu_tube_price	คือ ราคาสร้างท่อความร้อน (Baht)
Cu_price	คือ ราคาท่อทองแดง (Baht)
weld_Cu	คือ ราคาเชื่อมท่อ (Baht)
Cap_Cu	คือ ราคาฝาปิดท่อ (Baht)
WF_price	คือ ราคาสารทำงาน (Baht / kg)
tube	คือ จำนวนท่อ (ท่อ)

โดยกำหนดค่าต่างๆ ดังนี้

$$L_c = 0.9 \text{ m}$$

$$L_c = 0.6 \text{ m}$$

$$\text{tube} = 1 \text{ ท่อ}$$

$$\text{weld_Cu} = 20 \text{ Baht}$$

$$\text{Cap_Cu} = 100 \text{ Baht}$$

$$\text{WF_Price} = \text{R134a_P} * \text{density} [\text{Baht/m}^3]$$

$$\text{R134a_P} = 300 \text{ Baht/kg}$$

$$\text{Density} = 1210 \text{ kg/m}^3$$

$$H = 365 * 8 * 60 * 60 \text{ hr}$$

$$\text{DieselDen} = 0.84$$

$$\text{CE} = 38 \text{ MJ / liter}$$

$$\text{Diesel} = 30 \text{ Baht/Liter}$$

$$R_v = 0.05\%$$

$$P_1 = \text{Year} / (1 + d)$$

$$\text{Year} = 5 \text{ ปี}$$

$$d = \text{interest} = 0.03\%$$

จากสมการ (5.3) จะได้

$$P_1 = \left(\frac{5}{1 + 0.03} \right) = 4.85 \text{ ปี}$$

จากสมการ (5.4) จะได้

$$Cu_tube_price = ((1200 / 4) + 20 + 100 + 72.823)(1) = 492.82 \text{ Baht}$$

จากสมการ (5.5) จะได้

$$WF_price = (300)(1210)(0.5)\left(\frac{\pi 0.02382^2}{4}\right)(0.9) = 72.82 \text{ Baht}$$

พิจารณาการถ่ายเทความร้อนของท่อความร้อนที่ได้จากแบบจำลอง จะได้

$$Heat_rate = \frac{\Delta T}{Z_{tot}}$$

เมื่อ

$$\Delta T = T_c - T_e = 35 - 25 = 10^\circ \text{C}$$

$$Z_{tot} = Z_1 + Z_2 + Z_3 + Z_7 + Z_8 + Z_9 = 0.166^\circ \text{C/W}$$

ดังนั้น

$$Heat_rate = \frac{\Delta T}{Z} = \frac{10}{0.166} = 60.24 \text{ W}$$

จากสมการ (5.2) จะได้

$$\begin{aligned} S &= \frac{(4.85)(30)}{38 \times 10^6} (365 \times 8 \times 60 \times 60)(60.24) - (1 - 0.05(1 + 0.03)^{-5})(492.82) \\ &= 2426.892 - 471.567 \\ &= 1955.32 \text{ Baht} \end{aligned}$$

ได้มูลค่ากำไรสุทธิเท่ากับ 1,955.32 บาท

พิจารณาค่าการทำความร้อนของท่อความร้อนต่อค่าการสร้างท่อความร้อน(E/C)

$$\frac{E}{C} = \frac{Heat_rate}{Cu_tube_price} = \frac{60.24}{492.82} = 0.122 \text{ W/Baht}$$

พิจารณาค่าอุณหภูมิที่ท่อความร้อนสามารถลดได้จาก

$$Q_{TS} = \dot{m} c_p \Delta T \quad ; \quad \dot{m} = \rho Q = \rho A v$$

เมื่อ

- Q_{TS} คือ ความร้อนที่ท่อความร้อนถ่ายเทได้ (W)
- $\dot{m}$ คือ อัตราการไหลเชิงมวลของอากาศ (kg/s)
- c_p คือ ค่าความจุความร้อนจำเพาะ (kJ/kg.°C)
- ΔT คือ ความแตกต่างอุณหภูมิ (°C)
- ρ คือ ความหนาแน่นของอากาศ (kg/m³)
- Q คือ อัตราการไหลของอากาศ (m³/s)
- A คือ พื้นที่ที่อากาศไหลผ่านท่อความร้อน (m²)
- v คือ ความเร็วของอากาศ (m/s)

ซึ่งค่าตัวแปรต่างๆ มีค่า ดังนี้

$$Q_{TS} = 60.24 \text{ W (ต่อ 1 ท่อ)}$$

$$\rho = 1.2 \text{ kg/m}^3$$

$$A = \text{ระยะห่างระหว่างท่อความร้อน} \times \text{ความสูงของส่วนทำระเหย} \\ \times \text{จำนวนท่อความร้อนต่อแถว} \times \text{จำนวนแถว}$$

$$= (0.02858 \times 2) \times (0.9) \times (81) \times (2) = 8.334 \text{ m}^2$$

$$v = 2 \text{ m/s}$$

$$\dot{m} = \rho A v = 1.2 \times 8.334 \times 2 = 20.00 \text{ kg/s}$$

$$c_p = 1.2 \text{ kJ/kg.}^\circ\text{C}$$

$$\text{จำนวนท่อ} = 243 \text{ ท่อ}$$

ดังนั้น พิจารณาคำนวณหาค่าความแตกต่างของอุณหภูมิที่ท่อความร้อนทำได้จาก

$$\Delta T = \frac{Q_{TS \times tube}}{\dot{m}c_p} = \frac{60.24 \times 243}{20.0 \times 1.2 \times 1000} = 0.61 \text{ }^{\circ}\text{C}$$

ดังนั้น จากการคำนวณจะได้ค่าความแตกต่างอุณหภูมิเท่ากับ $0.61 \text{ }^{\circ}\text{C}$ ซึ่งท่อความร้อนสามารถถ่ายเทความร้อนได้ 60.24 W ต่อท่อและมีค่าต้นทุนการสร้างท่อความร้อนต่อท่อเป็น 471.567 บาท และมีค่าอัตราการถ่ายเทความร้อนต่อการสร้าง (E/C) เป็น 0.122 W/Baht ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเมื่อเทียบกับของ Srihajong et al., 2005 จะมีค่าเป็น 0.29 W/Baht เนื่องจากปัจจุบันราคาท่อทองแดงและราคาสารทำงานมีราคาที่ปรับตัวสูงขึ้นมากและมีค่ามูลค่ากำไรสุทธิเท่ากับ $1,955.325$ บาทต่อ 1 ท่อ

5.2 ค่าทางเศรษฐศาสตร์จากการทดลอง

ท่อความร้อนที่ใช้ลดอุณหภูมิอากาศ

พิจารณาพลังงานที่ได้จากการติดตั้งและไม่ได้ติดตั้งท่อความร้อนแบบเทอร์โมไซฟอนเพื่อลดอุณหภูมิอากาศก่อนผ่านระบบทำความเย็นแบบแผ่ระเหย ซึ่งค่าตัวแปรที่ใช้คำนวณหาค่าพลังงานดังนี้

- อากาศมีความเร็วที่ไหลผ่านท่อความร้อน 2 เมตรต่อวินาที
- ความแตกต่างอุณหภูมิของอากาศที่ไหลผ่านท่อความร้อน $1.4 \text{ }^{\circ}\text{C}$
- ค่า COP ของระบบทำความเย็นแบบแผ่ระเหยมีค่าเท่ากับ 4 (cengel and boles, 2002)
- ค่า c_p ของอากาศมีค่าประมาณ $1.005 \text{ kJ/kg. }^{\circ}\text{C}$
- ค่าความหนาแน่น (ρ) ของอากาศมีค่าประมาณ 1.2 kg/m^3
- ระยะห่างระหว่างท่อเท่ากับ 0.0572 m ความสูงเป็น 0.9 m . มีท่อทั้งหมด 81 ท่อต่อแถว มีอยู่ 2 แถว ดังนั้นจะมีพื้นที่ทั้งหมดเท่ากับ $0.0572 \times 0.9 \times 81 \times 2 = 8.334 \text{ m}^2$

พิจารณาค่าการส่งถ่ายความร้อนที่ได้จากท่อความร้อน

$$Q = \dot{m}c_p\Delta T \quad ; \quad \dot{m} = \rho Q = \rho A v$$

ความแตกต่างอุณหภูมิเฉลี่ยอากาศสูงสุดที่ผ่านท่อความร้อน $\Delta T_{max} = 1.4 \text{ }^{\circ}\text{C}$

$$Q = (1.2 \times 8.334 \times 2)(1.005)(1.4) = 28.14 \text{ kW}$$

พิจารณาค่าความต้องการพลังงานที่ต้องใส่เข้าไปในระบบทำความเย็นแบบแอมระเหยเพื่อทำความเย็นอากาศ

จาก

$$COP = \frac{Q}{W_{net}} ; COP = 4$$

เมื่อ $Q = 28.14 kW$ จะได้ว่า

$$W_{net} = \frac{Q}{COP} = \frac{28.14 kW}{4} = 7.03 kW$$

เมื่อพิจารณาค่าความต้องการพลังงานไฟฟ้าของระบบทำความเย็นแบบแอมระเหยเพื่อทำความเย็นอากาศแล้ว พบว่าต้องการพลังงานไฟฟ้าเพื่อทำความเย็นอากาศเป็น 7.03 kW

พิจารณาถึงการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของการติดตั้งท่อความร้อนดังนี้

เวลาการทำงานของระบบทำความเย็นอากาศ (hr/month)

$$\text{ระยะเวลาทำงาน} = (8 \text{ hr/day}) \times (30 \text{ day/month}) = 240 \text{ hr/month}$$

ดังนั้น ความต้องการพลังงานที่ประหยัดได้ต่อเดือนเท่ากับ

$$\text{ความต้องการพลังงานที่ประหยัด} = (7.03 \text{ kW}) \times (240 \text{ hr/month}) = 1,687.2 \text{ kWhr/month}$$

เมื่อค่าไฟฟ้าเท่ากับ 3 Baht/kWhr

ดังนั้น ค่าไฟฟ้าที่ประหยัดได้ต่อเดือนจะเท่ากับ

$$\begin{aligned} \text{ค่าไฟฟ้าที่ประหยัดได้ต่อเดือน} &= (1,687.2 \text{ kWhr/month}) \times (3 \text{ Baht/kWhr}) \\ &= 5,061.6 \text{ Baht/month} \end{aligned}$$

$$\text{ค่าไฟฟ้าที่ประหยัดได้ต่อปี} = 5,061.6 \times 12 = 60,739.2 \text{ Baht/yr}$$

พิจารณาต้นทุนการสร้างท่อความร้อน

$$\begin{aligned}\text{ต้นทุน} &= \text{ราคาท่อทองแดง} + \text{สารทำงานที่เติม} + \text{ค่าเชื่อม} + \text{ฝาปิดหัวและท้ายท่อ} \\ &= 300 + 73 + 20 + 100 = 493 \text{ Baht/tube}\end{aligned}$$

$$\text{ค่าอุปกรณ์ชุดติดตั้งท่อความร้อน} = 20,000 \text{ Baht}$$

$$\begin{aligned}\text{ชุดบนและล่างมีท่อชุดมีรวม 243 ท่อ ราคาต้นทุนท่อความร้อนมีค่า} \\ = 243 \times 493 = 119,799 \text{ Baht}\end{aligned}$$

ดังนั้น

$$\begin{aligned}\text{ราคาต้นทุนรวม} &= \text{ราคาสร้างท่อความร้อน} + \text{ชุดติดตั้ง} \\ &= 119,799 + 20,000 = 139,799 \text{ Baht}\end{aligned}$$

พิจารณาระยะคืนทุน

$$\text{ระยะคืนทุน} = (139,799 \text{ Baht}) / (60,739.2 \text{ Baht/yr}) = 2.3 \text{ yr หรือ 2 ปี 4 เดือน}$$

ดังนั้น เมื่อพิจารณาผลการทดลองอุณหภูมิที่ท่อความร้อนสามารถลดอุณหภูมิอากาศจะได้เป็น 1.4°C ซึ่งเมื่อเทียบกับผลการคำนวณจะได้เป็น 0.61°C และจากการทดลองสามารถหาค่าการประหยัดพลังงานไฟฟ้าต่อเดือนได้เป็น $1,687.2 \text{ kWhr/เดือน}$ หรือคิดเป็นเงินที่สามารถประหยัดได้เป็น $5,061.6$ บาท/เดือน (ช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม 2553) ซึ่งถ้านำค่าดังกล่าวไปเปรียบเทียบกับข้อมูลการใช้พลังงานไฟฟ้าในตาราง 4.6 จะพบว่า ค่าการใช้พลังงานไฟฟ้าจะมีค่าไม่เท่ากัน เนื่องมาจากระบบการควบคุมไฟฟ้าหลักจะอยู่ที่โรงเรือนที่ติดตั้งท่อความร้อน (T2) เมื่อระบบควบคุมไฟฟ้าของโรงเรือนที่ติดตั้งท่อความร้อนตัดไฟจะทำให้โรงเรือนที่ไม่ได้ติดตั้งท่อความร้อน (T1) ตัดไฟไปด้วย ทำให้ไม่สามารถแยกการใช้พลังงานไฟฟ้าของทั้งสองโรงเรือนออกจากกันได้ แต่จากข้อมูลพบว่าแนวโน้มของการใช้พลังงานไฟฟ้ามีแนวโน้มที่ลดลงเมื่อติดตั้งท่อความร้อนแล้ว และระยะเวลาคืนทุนในการติดตั้งท่อความร้อนเพื่อลดอุณหภูมิอากาศจะใช้ระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 2 ปี 4 เดือน

ห่อความร้อนที่ใช้ลดอุณหภูมิสารอาหารพืช

พิจารณาพลังงานที่ได้จากการติดตั้งและไม่ได้ติดตั้งห่อความร้อนแบบมีวัสดุพูนของโตะปลูกที่ 7 ซึ่งค่าตัวแปรที่ใช้คำนวณหาค่าพลังงานดังนี้

- สารอาหารพืชมีอัตราการไหล 2 ลิตรต่อนาทีต่อ 1 รางปลูก พิจารณาทั้งหมด 7 รางปลูก
 - ความแตกต่างอุณหภูมิสารอาหารเฉลี่ยที่ไหลผ่านห่อความร้อน $= (0.7+0.5)/2 = 0.6\text{ }^{\circ}\text{C}$
 - ค่า COP ของระบบทำความเย็นสารอาหารพืชมีค่าเท่ากับ 2 (cengel and boles, 2002)
 - ค่า c_p ของสารอาหารพืชมีค่าประมาณ $4.2\text{ kJ/kg}\cdot^{\circ}\text{C}$
 - ค่าความหนาแน่น (ρ) ของสารอาหารพืชมีค่าประมาณ $1,000\text{ kg/m}^3$
- พิจารณาค่าการส่งถ่ายความร้อนที่ได้จากห่อความร้อน

$$Q = \dot{m}c_p\Delta T \quad ; \quad \dot{m} = \rho Q_{sol}$$

เมื่อ Q_{sol} คือ อัตราการไหลของสารอาหารพืช

$$Q_{sol} = 2\text{ L/min. ราง} = \frac{2 \times 10^{-3} \times 7 \text{ ราง}}{60} = 0.000233\text{ m}^3/\text{s}$$

พิจารณาความร้อนที่โตะปลูกที่ไม่ได้ติดตั้งห่อความร้อนที่ค่าความแตกต่างอุณหภูมิสารอาหารพืชเฉลี่ยสูงสุด $\Delta T_{max} = 0.6\text{ }^{\circ}\text{C}$ จะได้

$$Q = (1,000 \times 0.000233)(4.2)(0.6) = 588\text{ W}$$

พิจารณาค่าการพลังงานที่ต้องใส่เข้าไปในระบบเพื่อทำความเย็นสารอาหารพืช

จาก

$$COP = \frac{Q}{W_{net}} \quad ; \quad COP = 2$$

พิจารณาโตะปลูกที่ไม่ได้ติดตั้งห่อความร้อน $Q = 588\text{ W}$

$$W_{net} = \frac{Q}{COP} = \frac{588}{2} = 294\text{ W}$$

เมื่อพิจารณาความต้องการพลังงานไฟฟ้าของระบบทำความเย็นสารอาหารพืชแล้ว พบว่า จะต้องการพลังงานไฟฟ้าเพื่อทำความเย็นสารอาหารพืชเป็น 294 W

พิจารณาถึงถึงการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของการติดตั้งท่อความร้อนดังนี้

เวลาการทำงานของระบบทำความเย็นสารอาหารพืช (hr/month)

$$\text{ระยะเวลาทำงาน} = (12 \text{ hr/day}) \times (30 \text{ day/month}) = 360 \text{ hr/month}$$

ดังนั้น ความต้องการพลังงานที่ประหยัดได้ต่อปีเท่ากับ

$$\begin{aligned} \text{ความต้องการพลังงานที่ประหยัด} &= (294 \text{ W}) \times (360 \text{ hr/month}) \\ &= 105,840 \text{ Whr/month} = 105.84 \text{ kWhr/month} \end{aligned}$$

เมื่อค่าไฟฟ้าเท่ากับ 3 Baht/kWhr

ดังนั้น ค่าไฟฟ้าที่ประหยัดได้ต่อเดือนจะเท่ากับ

$$\begin{aligned} \text{ค่าไฟฟ้าที่ประหยัดได้ต่อเดือน} &= (105.84 \text{ kWhr/yr}) \times (3 \text{ Baht/kWhr}) \\ &= 317.52 \text{ Baht/month} \end{aligned}$$

ค่าไฟฟ้าที่ประหยัดได้ต่อปีจะเท่ากับ

$$\begin{aligned} \text{ค่าไฟฟ้าที่ประหยัดได้ต่อปี} &= (317.52 \text{ kWhr/month}) \times (12 \text{ m/yr}) \\ &= 3,810.24 \text{ Baht/yr} \end{aligned}$$

พิจารณาค่าต้นทุนการสร้างท่อความร้อน

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุน} &= \text{ราคาท่อความร้อน} + \text{สารทำงานที่เติม} + \text{ค่าเชื่อม} \\ &= 30 \text{ Baht/tube} \end{aligned}$$

1 ชุดมี 32 ท่อ ราคาต้นทุนมีค่า

$$= 30 \times 32 = 1,600 \text{ Baht}$$

ค่าชุดติดตั้ง = 500 Baht

ดังนั้น

ต้นทุนสร้างท่อความร้อนรวม = $1,600 + 500 = 2,100$ Baht

พิจารณาระยะคืนทุน

ระยะคืนทุน = $(2,100 \text{ Baht}) / (3,810.24 \text{ Baht/yr}) = 0.55 \text{ yr}$ หรือ 7 เดือน

ดังนั้น ท่อความร้อนที่ติดตั้งเพื่อลดอุณหภูมิสารอาหารพืชสามารถประหยัดค่าไฟฟ้าต่อเดือนได้เป็น 105.84 kWhr/เดือน หรือคิดเป็นเงินที่สามารถประหยัดได้เป็น 317.52 บาท/เดือน และสามารถลดอุณหภูมิสารอาหารพืชได้ $0.5\text{-}0.7\text{ }^{\circ}\text{C}$ และมีระยะเวลาคืนทุนในการติดตั้งท่อความร้อนเพื่อลดอุณหภูมิสารอาหารพืชจะใช้ระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 7 เดือน